

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ἐξω χτυποῦν τὰ τύμπανα εἶναι γιωρτὴ μεγάλη
 Ὁ ἕνας χρόνος ξεψυχᾷ κι' ὁ ἄλλος ξεπροβάλλει
 Τοῦ πρώτου ἡ νύχτα γίνεται τοῦ χάρου τὸ κρεβάτι
 Τοῦ δευτέρου ἡ χαραυγὴ τῆς νιότης του τὸ ἄτι.

Κι' αὐτὰ λουλούδια ἀγνώριστα δὲν νοιώθουν τὰ καῦμένα
 Τοῦ πάπου τῇ συγκίνησι τῇ ὑστερῇ του ὥρα.
 Τοὺς δίνει τὴν εὐχοῦλάν του μὲ χεῖλη λυπημένα
 Καὶ φεύγουνε δλόχαρα μὲ τοῦ παποῦ τὰ δῶρα.

Δεκέμβριος 9 87.

Ν. Γ. Ι.

Ὁ Παπoὺς καὶ τὰ ἐγγόνια του.

Σὲ τέτοια σκόλη ὁ παποὺς τὰ δυὸ μικρὰ ἐγγόνια
 Ἀγαπημένα ἔσφιγγε στὴν κρύα ἀγκαλιά του.
 Νὰ δώσῃ τὰ χαρίσματα στὰ ὑστερνὰ του χρόνια
 Τὸ ποῖο θερμὸ χαμόγελο, τὰ ὑστερα φίλᾳ του

— Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου διὰ
 νὰ γένης μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποῖαν
 Κύριος ὁ Θεός σου σοὶ δίδει.»

(Βᾶ Ἐντολή.)